

Målet med denna rapport har varit att undersöka om en riskbaserad metod är lämplig att använda vid dimensionering av brandskydd i byggnader.

Arbetet har utförts genom att beskriva hur projektering av brandskydd vanligtvis går till idag samt att framföra invändningar mot varför detta sätt kan ge upphov till utformningar som innebär en lägre säkerhetsnivå än utformningar utförda enligt gamla regler (innan 1994).

I stället för att använda de gängse dimensioneringsmetoderna föreslås ett alternativt angreppssätt där en riskbaserad metod används för att jämföra risken i två olika byggnadsutformningar. Den ena byggnadsutformningen utformas enligt råden i byggreglerna (schablonlösning eller accepterad lösning) och den andra byggnadsutformningen utformas som ett alternativt förslag. Resonemanget kring denna jämförelse bygger på att om inte risken som är förknippad med en alternativ lösning är större än den som är förknippad med en accepterad lösning borde även den alternativa lösningen vara acceptabel.

Detta riskbaserade sätt att undersöka om en lösning är acceptabel appliceras på en fiktiv samlingslokal, där det kan konstateras att den alternativa lösningen innebär en något lägre medelrisk än schablonlösningen, vilket betyder att den alternativa lösningen är acceptabel. Däremot konstateras att antalet personer som utsätts för kritiska förhållanden vid en brand kan bli fler då den alternativa lösningen används än då schablonlösningen används. Detta resultat innebär att om även hänsyn till riskattityd skall tas går det inte att veta om den alternativa lösningen är acceptabel så vida inte riskattityden vid dimensionering specificeras. Med riskattityd menas aversion mot stora olyckor i jämförelse med små. Någon utredning om samhällets riskattityd utförs inte i denna rapport.

I rapporten har visats att det är möjligt att använda en riskbaserad metodik vid dimensionering av brandskydd. Det exempel som visas i rapporten är visserligen mycket enklare än många byggnader i verkligheten, men detta bedöms inte som något hinder för användandet av metodiken.

Problemen som uppmärksammats med den riskbaserade metoden rör främst den subjektiva skattningen av sannolikheter som ingår i modellen. Detta föreslås avhjälpas genom generella

riktlinjer för hur dessa skattningar skall utföras och mellan vilka värden som sannolikheten för

olika händelser i en byggnadsgrupp bör ligga.